

Datum van inontvangstneming : 18/11/2025

Zaak C-645/25 *

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

1 oktober 2025

Verwijzende rechter:

Raad van State (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 september 2025

Verzoekende partij:

Université de Namur, vereniging zonder winstoogmerk

Verwerende partij:

Waals Gewest

Andere partij in de procedure:

Global Action in the Interest of Animals (afgekort GAIA)
vereniging zonder winstoogmerk (vzw)

1. Voorwerp van het hoofdgeding

Bestuursrechtelijk beroep tegen een bevel tot openbaarmaking van de besluiten van de Ethische Commissie Dierproeven (hierna ook: „ECD”) die door de Université de Namur (Universiteit Namen) is opgericht om toezicht te houden op dierproeven die aan de universiteit worden uitgevoerd.

* Procestaal: Frans.

2. Aard en onderwerp van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om uitlegging van richtlijn 2010/63/EU betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, en met name van het begrip „bevoegde instantie”.

3. Aangevoerde wettelijke bepalingen

Bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt

1 Overweging 39 luidt als volgt:

„Voorts is het zowel om morele als om wetenschappelijke redenen van essentieel belang dat elk proefdiergebruik zorgvuldig wordt beoordeeld op de wetenschappelijke en onderwijskundige validiteit, het nut en de relevantie van de te verwachten resultaten ervan. De schade die de dieren vermoedelijk zullen ondervinden, moet worden afgewogen tegen de verwachte voordelen van het project. Daarom dient een onpartijdige projectbeoordeling, die onafhankelijk is van de bij de studie betrokken personen, onderdeel te zijn van de toelatingsprocedure voor projecten waarbij levende dieren worden gebruikt. Voor een effectieve implementatie van een projectbeoordeling moet ook worden voorzien in de mogelijkheid tot passende beoordeling van het gebruik van eventuele nieuwe experimentele technieken.”

2 Artikel 3 bepaalt:

„Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

[...]

7. „bevoegde instantie”: de instantie, instanties of entiteiten die de lidstaten hebben aangewezen om de uit deze richtlijn voortvloeiende taken uit te voeren.”

3 In de artikelen 36 tot en met 45 worden de „eisen met betrekking tot projecten” gespecificeerd.

4 Artikel 36 luidt:

„1. Onverminderd artikel 42, dragen de lidstaten er zorg voor dat geen projecten worden uitgevoerd waarvoor niet vooraf door de bevoegde instantie een vergunning is verleend, en dat de projecten worden uitgevoerd in

overeenstemming met de voor het project verleende vergunning of, in de in artikel 42 bedoelde gevallen, in overeenstemming met de bij de bevoegde instantie ingediende aanvraag of het besluit van de bevoegde instantie.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een project alleen wordt uitgevoerd als de uitkomst van de overeenkomstig artikel 38 door de bevoegde instantie uitgevoerde projectevaluatie gunstig is.”

- 5 Artikel 38 bevat de criteria waaraan projecten moeten voldoen en bepaalt ook wat projectevaluaties moeten omvatten. Volgens lid 3 houdt „[d]e bevoegde instantie die de projectevaluatie uitvoert, [...] in het bijzonder rekening met de expertise op de volgende gebieden: [...]”. In lid 4 staat dat „[d]e projectevaluatie [...] een transparante procedure [is]” en dat de projectevaluatie „op onpartijdige wijze plaats[vindt], waarbij rekening kan worden gehouden met het advies van onafhankelijke derden”.

- 6 Artikel 59 bepaalt:

„Bevoegde instanties

1. Elke lidstaat wijst één of meer voor de uitvoering van deze richtlijn bevoegde instanties aan.

De lidstaten kunnen ter uitvoering van de specifieke taken van deze richtlijn andere entiteiten dan overheidsinstanties aanwijzen, uitsluitend indien het bewijs is geleverd dat:

- a) de entiteit over de nodige deskundigheid en infrastructuur voor de uitvoering van de taken beschikt, en
- b) er geen belangenconflict is wat betreft de uitvoering van de taken.

Aldus aangewezen entiteiten worden in het kader van deze richtlijn als bevoegde instanties aangemerkt.

[...]”

Bepalingen van nationaal recht

Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (zoals gewijzigd en aangevuld)

- 7 In artikel 3 worden onder meer de volgende twee begrippen gedefinieerd:

„[...]”

17. Project: elk werkprogramma met een welomschreven wetenschappelijk doel dat een of meer dierproeven omvat;

[...]

20. Gebruiker: elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon die, al dan niet met winstoogmerk, dieren in proeven gebruikt;

[...]”

8 In artikel 21 is het volgende bepaald:

„[...]

§ 2. Ethische commissies worden opgericht bij de gebruikers. De Koning bepaalt de samenstelling, de werking en de opdrachten van deze ethische commissies.

Ethische commissies worden goedgekeurd en gecontroleerd door de voor dierenwelzijn bevoegde dienst. De Koning bepaalt de regels met betrekking tot de goedkeuring en de controle van de ethische commissies.

[...]”

Koninklijk besluit van 29 mei 2013 betreffende de bescherming van proefdieren

9 Hoofdstuk 6 („Beoordeling en vergunning van projecten”) bevat een artikel 17, dat luidt als volgt:

„§ 1. Dierproeven kunnen alleen in de inrichting van een gebruiker worden uitgevoerd.

[...]

§ 2. Elke gebruiker die dierproeven uitvoert legt vooraf zijn projecten ter evaluatie en goedkeuring voor aan een Ethische Commissie die is aanvaard door de Dienst¹.

[...]

§ 4. De Ethische Commissie is samengesteld uit ten minste zeven leden. De expertise van de leden van de Commissie zorgt voor deskundigheid op het vlak van ethiek, alternatieve methoden voor dierproeven, dierengezondheid en -welzijn alsook op het vlak van onderzoekstechnieken, proefopzet en statistische analyse.

De dierenarts of deskundige belast met het toezicht op de gezondheid en het welzijn van de dieren bedoeld in artikel 31, paragraaf 1, 4^e, maakt deel uit van de Commissie.

¹ De regionale dienst die bevoegd is voor het dierenwelzijn.

Een vertegenwoordiger van de Dierenwelzijnsceel maakt deel uit van de Commissie.

§ 5. Een Ethische Commissie kan projecten van verschillende gebruikers beoordelen.

[...]"

10 Artikel 18 luidt als volgt:

„§ 1. De Ethische Commissie heeft als opdracht:

1° de evaluatie en goedkeuring van projecten waarbij elke dierproef dient te worden ingedeeld als ‚terminaal’, ‚licht’, ‚matig’ of ‚ernstig’ op basis van de indelingscriteria van bijlage 5;

2° het opstellen van criteria op ethisch vlak inzake dierproeven;

3° advies te verlenen aan gebruikers, proefleiders en medewerkers inzake de ethische aspecten van dierproeven;

4° een retrospectieve analyse uit te voeren van alle projecten tenzij deze enkel dierproeven omvatten die als ‚terminaal’ kunnen worden ingedeeld en dit binnen de termijn die ze bepaalt.

[...]

§ 2. [...] [D]e Ethische Commissie [dient] er bij de uitvoering van haar taken over te waken dat zich geen enkel belangenconflict voordoet en dat de evaluaties onpartijdig verlopen door rekening te houden met het advies van partijen die onafhankelijk zijn van de gebruiker die een aanvraag tot projectvergunning indient.

[...]

§ 3. Voor elk voorgelegd project volgt de Ethische Commissie de eisen van artikelen 19 tot 26 van dit besluit.

§ 4. De controle op de werking van de Ethische Commissies wordt uitgeoefend door de Dienst. In dit kader kan de Dienst aan de werkzaamheden van de Ethische Commissie deelnemen en alle gerelateerde documenten van de Ethische Commissie consulteren. [...]

[...]"

11 Artikel 22 bepaalt:

„[...]

§ 2. In de vergunning voor een project worden vermeld:

[...]

d) bijzondere opmerkingen ingevolge de projectevaluatie, waaronder de vraag of en wanneer het project achteraf moet worden beoordeeld.

[...]”

12 In artikel 23 is het volgende bepaald:

„§ 1. De Ethische Commissie beslist over het al dan niet vergunnen van een project en deelt deze beslissing binnen de veertig werkdagen na ontvangst van het volledig en correct ingevulde aanvraagdossier mee aan de aanvrager. In deze termijn is de termijn voor de projectbeoordeling begrepen.

[...]”

13 In artikel 26 is bepaald:

„[...]

§ 3. De Ethische Commissie mag een vergunning van een project intrekken als het project niet overeenkomstig de goedgekeurde vergunning wordt uitgevoerd. In dit geval licht de Ethische Commissie de Dienst hierover in.

§ 4. Als de vergunning voor een project wordt ingetrokken, mag het welzijn van de in het project gebruikte of voor gebruik in het project bestemde dieren daardoor niet negatief worden beïnvloed.

[...]”

4. Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

14 Op 1 augustus 2022 verzocht GAIA de Universiteit Namen haar alle goedkeuringsbesluiten toe te sturen die tussen 1 mei 2022 en 29 juli 2022 door haar ECD waren genomen, en verzocht zij tevens om meer informatie te geven over de samenstelling van die commissie, haar interne besluitvorming en de publicatie van haar besluiten.

15 In een brief van 9 september 2022 wees de Universiteit Namen het verzoek af.

16 Op 1 oktober 2022 maakte GAIA daartegen bezwaar bij de Commission d'accès aux documents administratifs (commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten; hierna: „CTB”) van het Waals Gewest.

17 Bij besluit van 14 maart 2023 gelastte de CTB van het Waals Gewest de Universiteit Namen om haar „kopieën te verstrekken van alle door de [ECD]

tussen 1 mei 2022 en 29 juli 2022 genomen goedkeuringsbesluiten, met uitzondering van de daarin opgenomen informatie en referenties die het mogelijk maken om het doel van het onderzoek en de gebruikers te identificeren [...]”.

- 18 Op 5 juni 2023 is de Universiteit Namen bij de Raad van State in beroep gegaan om dat besluit van de CTB van het Waals Gewest te doen vernietigen.
- 19 GAIA is tussengekomen in deze procedure.

5. Voornaamste argumenten van partijen

Universiteit Namen

- 20 De Universiteit Namen komt op tegen het feit dat de CTB van het Waals Gewest zich bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het bezwaar van GAIA tegen het besluit van haar ECD.
- 21 Zij betoogt dat haar ECD om verschillende redenen geen regionale administratieve overheid is die binnen de werkingssfeer van het decreet van 30 maart 1995 betreffende de openbaarheid van bestuur valt, in het bijzonder omdat zij geen „imperiumbevoegdheid” – dat wil zeggen eenzijdige beslissingsbevoegdheid – heeft. De ECD stelt namelijk niet eenzijdig de rechten en verplichtingen van derden vast.
- 22 De Universiteit Namen voert aan dat het begrip „derden” ziet op andere personen dan degenen tot wie het betreffende besluit is gericht. Volgens deze universiteit verwarren het Waals Gewest en GAIA het vermogen om derden te binden met de omstandigheid dat de genomen besluiten kunnen worden tegengeworpen aan derden. Zij is van mening dat een besluit derden kan binden „indien het eenzijdig bepaalt welke verplichtingen degene die het besluit heeft genomen jegens derden heeft of eenzijdig de verplichtingen van derden vaststelt”. Het verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State over vrije instellingen voor hoger onderwijs. Volgens die rechtspraak is er slechts sprake van administratieve overheden als zij besluiten nemen die verplichtingen scheppen voor andere natuurlijke of rechtspersonen dan degenen tot wie de besluiten zijn gericht. De universiteit wijst erop dat haar ECD slechts handelt wanneer een van haar werknemers expliciet een project met dierproeven indient, en vervolgens een besluit neemt dat enkel op die werknemer van toepassing is. Het besluit van de ECD is dan ook alleen bindend voor de projectleider.
- 23 Ten slotte stelt zij dat haar ECD geen eenzijdige beslissingsbevoegdheid heeft, dat wil zeggen het vermogen van een instantie om eenzijdig haar eigen verplichtingen jegens derden te bepalen of om eenzijdig de verplichtingen van derden vast te stellen. Bij die derden gaat het om andere personen dan de ontvangers van de goedkeuring. Zij wijst er nogmaals op dat de ECD een besluit neemt nadat er een project is ingediend. Zij leidt hieruit af dat de ECD niet over de eenzijdige beslissingsbevoegdheid beschikt die nodig is om haar als administratieve overheid

aan te merken en dat deze commissie bijgevolg niet onder de bevoegdheid van de CTB van het Waals Gewest valt.

Waals Gewest

- 24 Het Waals Gewest stelt dat de ECD van de Universiteit Namen beslissingen neemt die bindend zijn voor derden. Het merkt op dat deze commissie de goedkeuring die nodig is om dierproeven uit te voeren verleent, de desbetreffende voorwaarden oplegt en eventueel de goedkeuring intrekt. Het is van mening dat dergelijke beslissingen bindende gevolgen hebben, op basis van de in de regelgeving vastgelegde criteria worden genomen na de uitoefening van een discretionaire beoordelingsbevoegdheid en bindend zijn voor derden. Wat dit laatste punt betreft, voegt het gewest eraan toe dat het besluit niet alleen bindend is voor de initiatiefnemer van het project (een derde tegenover de commissie), maar ook kan worden tegengeworpen aan derden, zoals bijvoorbeeld een dierenwelzijnsorganisatie die het niet eens is met het besluit in kwestie. Uit de artikelen 22 en 26 van het koninklijk besluit van 29 mei 2013 volgt dat een ECD eenzijdig de verplichtingen van derden vaststelt, aangezien de goedkeuring „specifieke voorwaarden” kan bevatten die voortvloeien uit de evaluatie van het project en kan worden ingetrokken.

- 25 Het wijst erop dat het feit dat enkel de initiatiefnemers van het project een goedkeuringsaanvraag indienen bij de ECD en het feit dat het toezicht van die commissie beperkt is tot de Universiteit Namen, niet van dien aard zijn dat zij de reikwijdte van het goedkeuringsbesluit beperken. Het betoogt dat het besluit bindend is voor andere derden dan de initiatiefnemer van het project, dat er strafrechtelijk vervolgd kan worden als er geen goedkeuring wordt verleend en het project toch wordt uitgevoerd, dat de verleende goedkeuring kan worden tegengeworpen aan derden en dat de in regelgeving gestelde voorwaarden en criteria rechtsgevolgen hebben die buiten de relatie tussen de ECD en de initiatiefnemer van het project vallen.

- 26 Ten slotte herinnert het Waalse Gewest eraan dat de wetgever in artikel 59 van richtlijn 2010/63 uitdrukkelijk heeft bepaald dat de instantie die bevoegd is voor de betreffende goedkeuring (de ethische commissie) binnen de structuren zelf kan worden opgericht. De richtlijn stelt in dit verband eisen vast om ervoor te zorgen dat er geen belangenconflicten ontstaan. Dat doel wordt door de wetgever nagestreefd door voorwaarden in verband met de onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de leden op te leggen.

- 27 Vóór de vaststelling van het regelgevingskader van de Europese Unie kon nog worden aangenomen dat ECD's onlosmakelijk verbonden waren met de instellingen waartoe zij behoorden, maar sinds de vaststelling van dat regelgevingskader zijn er vereisten van onpartijdigheid en onafhankelijkheid ten opzichte van de gebruikers opgelegd, waardoor er geen sprake is van belangenconflicten, zodat ECD's kunnen worden beschouwd als een derde partij (overheid) ten opzichte van die gebruikers.

- 28 Volgens het Waals Gewest heeft het geen zin om te eisen dat een ECD aldus is samengesteld dat de onpartijdigheid van de leden van die commissie wordt gewaarborgd, en dus de deelname van mensen van buiten de instelling van de gebruiker, als die ECD niet als derde partij kan worden beschouwd. De ontwikkeling van zelfstandige bestuursorganen, autonome overheidsbedrijven of – algemener – hybride vormen van externe autonome organen in de Europese Unie en binnen de onderdelen van de Belgische federale staat wijst op een dynamische ontwikkeling van hoe openbare diensten worden begrepen en op de toenemende mogelijkheid – en soms noodzaak – om verder te kijken dan een enge institutionele opvatting van het begrip openbare dienst.

GAIA

- 29 Wat de vereiste imperiumbevoegdheid betreft, te weten de bevoegdheid om beslissingen te nemen die derden binden, verwijst GAIA naar de artikelen 17, § 2, 18, §§ 1 en 3, 23, § 1, en 22, § 2, van het koninklijk besluit van 29 mei 2013 om daaruit af te leiden dat de ECD van de Universiteit Namen haar goedkeuringsbevoegdheid discretionair uitoefent. Zij wijst er ook op dat de ECD voorwaarden kan verbinden aan haar goedkeuring en deze ook kan intrekken. Zij is dan ook van mening dat de besluiten van de ECD bindend zijn voor derden. Volgens haar is het voldoende dat de besluiten van de ECD bindend zijn voor de degenen tot wie zij zijn gericht, „die dus als derden worden beschouwd”.
- 30 Volgens het verslag van de auditeur gelden de besluiten om dierproefprojecten goed te keuren of te weigeren alleen voor de Universiteit Namen. Deze verklaring is echter onverenigbaar met het vereiste dat ECD's onafhankelijk, onpartijdig en vrij van belangenconflicten moeten zijn.

6. Beoordeling door de Raad van State

- 31 In het Waals Gewest wordt de toestemming voor projecten waarbij dierproeven worden uitgevoerd, verleend door een ECD, die binnen de instelling van een gebruiker kan worden opgericht.
- 32 Dit is hier het geval, aangezien de Universiteit Namen een ECD heeft opgericht, een orgaan zonder eigen rechtspersoonlijkheid, dat uitsluitend verantwoordelijk is voor het beoordelen van projecten die door haar onderzoekers worden ingediend en in haar gebouwen worden uitgevoerd.
- 33 De vraag die rijst is of de ECD van de Universiteit Namen voldoet aan de definitie van een administratieve overheid in de zin van het decreet van 30 maart 1995.
- 34 De CTB van het Waals Gewest is van mening dat dit het geval is, ook al maakt die commissie integraal deel uit van een instelling voor hoger onderwijs.
- 35 Zij heeft benadrukt dat de ECD moet worden erkend door het orgaan van de regionale overheid dat bevoegd is voor dierenwelzijn; dat die commissie belast is

met een openbaredienstverleningstaak; dat de werking ervan door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd, en dat die commissie, voor zover zij projecten voor dierproeven beoordeelt en al dan niet goedkeurt, bindende besluiten neemt jegens derden („imperiumbevoegdheid”).

36 De CTB van het Waals Gewest heeft daarom geconcludeerd dat de ECD van de Universiteit Namen, voor zover zij taken op het gebied van dierenwelzijn uitvoert die onder de bevoegdheid van het Waalse Gewest vallen, moet worden beschouwd als een regionale administratieve overheid waarop het decreet van 30 maart 1995 betreffende de openbaarheid van bestuur van toepassing is.

37 De Raad van State is evenwel van oordeel dat, aangezien de ECD in casu is opgericht binnen een privaatrechtelijke rechtspersoon, die commissie in beginsel slechts als bestuursorgaan kan worden aangemerkt indien zij voldoet aan de in de rechtspraak van het Hof van Cassatie geformuleerde voorwaarden.

38 In een arrest van 6 september 2002 heeft het Hof van Cassatie overwogen dat:

„instellingen die zijn opgericht door privépersonen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, administratieve overheden zijn in de zin van dit artikel 14, mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden, meer bepaald door de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig te bepalen of door verplichtingen van die anderen eenzijdig vast te stellen; [d]at handelingen door deze instellingen gesteld het voorwerp kunnen zijn van een nietigverklaring wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen” (ECLI:BE:CASS:2002:ARR.20020906.4).

39 Een privaatrechtelijk persoon die, ook al is hij opgericht of erkend door een administratieve overheid en ook al is hij onderworpen aan de controle van de overheid, geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden, heeft niet de aard van een administratieve overheid. Hiervoor doet niet ter zake dat hem een taak van algemeen belang wordt toevertrouwd (zie in die zin het arrest van het Hof van Cassatie van 30 mei 2011; ECLI:BE:CASS:2011:ARR.20110530.1). Een instelling kan beslissingen nemen die derden binden als zij eenzijdig haar eigen verplichtingen jegens derden kan bepalen of eenzijdig de verplichtingen van die derden kan vaststellen.

40 Een handeling van die rechtspersoon is slechts vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State, en dus aangenomen door een administratieve overheid, voor zover ze onder zijn imperium ressorteert. Uit het feit dat een beslissing gevolgen teweegbrengt ten aanzien van derden, kan niet worden afgeleid dat ze jegens hen bindend zou zijn (arrest van het Hof van Cassatie van 28 maart 2019; ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190328.5).

41 Bovendien is de ECD van de Universiteit Namen een van de instanties die de Belgische Staat overeenkomstig artikel 3, punt 7, en artikel 59 van richtlijn 2010/63/EU heeft aangewezen om te voldoen aan de uit deze richtlijn

voortvloeiende verplichtingen, namelijk de specifieke taak om toestemming te verlenen voor een project waarbij dierproeven worden verricht. Deze taak verschilt niet naargelang het project door de openbare of particuliere sector wordt uitgevoerd.

- 42 Wat het toezicht op ECD's door de overheid betreft, moet worden opgemerkt dat artikel 21, § 2, tweede alinea, van de wet van 14 augustus 1986 bepaalt dat „[ECD's] worden goedgekeurd en gecontroleerd door de voor dierenwelzijn bevoegde dienst”.
- 43 De ECD van verzoekende partij is opgericht en aangewezen om het Waals Gewest in staat te stellen te voldoen aan zijn verplichting om slechts toestemming te verlenen voor binnen de universiteit uitgevoerde dierproefprojecten indien zij voldoen aan de criteria en voorwaarden van de artikelen 36 tot en met 45 van de genoemde richtlijn, zoals omgezet bij voornoemd koninklijk besluit. Bijgevolg oefent die ECD een regionale bevoegdheid uit waarvoor zij specifiek werd opgericht en erkend door het Waals Gewest.
- 44 Met betrekking tot de imperiumbevoegdheid waarover het bestuursorgaan moet beschikken, heeft het Hof van Cassatie in zijn arrest van 28 oktober 2005 (ECLI:BE:CASS:2005:ARR.20051028.1) geoordeeld dat een privaatrechtelijke persoon niet als een administratieve overheid kan worden beschouwd indien hij geen eigen beslissingsmacht heeft.
- 45 In casu moet de vraag of de ECD van de Universiteit Namen imperiumbevoegdheid heeft, worden onderzocht in het licht van de bepalingen van richtlijn 2010/63/EU, zoals omgezet in de wet van 14 augustus 1986 en het koninklijk besluit van 29 mei 2013.
- 46 Het imperiumvraagstuk is ook bekend in het recht van de Europese Unie.
- 47 In zijn conclusie in de zaken C-47/08, C-50/08, C-51/08, C- 53/08, C-54/08 en C-61/08 (ECLI:EU:C:2010:513, punt 96) heeft advocaat-generaal Cruz Villalón er met name op gewezen dat „[h]et traditioneel meest gehanteerde criterium voor het identificeren van het openbaar gezag [uitgaat] van het vermogen van dit gezag om eenzijdig zijn wil op te leggen, dit wil zeggen, zonder dat de instemming nodig is van degene tot wie deze wil is gericht. De particulier kan daarentegen zijn wil jegens een andere particulier slechts doorzetten met diens instemming”.
- 48 De door de Universiteit de Namur verdedigde uitlegging leidt ertoe dat elke uitoefening van openbaar gezag door haar ECD wordt verworpen, hetgeen onverenigbaar lijkt met de bepalingen van richtlijn 2010/63/EU.
- 49 Volgens vaste rechtspraak van het Hof (zie met name arresten van 13 november 1990, Marleasing, C-106/89, ECLI:EU:C:1990:395, punt 8; 16 december 1993, Wagner Miret, C-334/92, ECLI:EU:C:1993:945, punt 20; 10 februari 2000, Deutsche Post, C-270/97 en C-271/97, ECLI:EU:C:2000:76, punt 62, en 15 mei 2003, Mau, C-160/01, ECLI:EU:C:2003:280, punt 36) moet de nationale rechter

bij de toepassing van het nationale recht, ongeacht of het daarbij gaat om bepalingen die dateren van eerdere of latere datum dan de richtlijn, dit zo veel mogelijk uitleggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn, teneinde het hiermee beoogde resultaat te bereiken en aldus aan artikel 288, derde alinea, VWEU te voldoen. Deze verplichting tot richtlijnconforme uitlegging van het nationale recht is namelijk inherent aan het systeem van het VWEU, aangezien de nationale rechterlijke instanties daardoor in staat worden gesteld binnen het kader van hun bevoegdheden de volle werking van het Unierecht te verzekeren bij de beslechting van de bij hen aanhangige gedingen.

- 50 Teneinde de Raad van State in staat te stellen de toepasselijke nationale bepalingen zo veel mogelijk in overeenstemming met de bepalingen van richtlijn 2010/63/EU uit te leggen, verzoekt deze rechterlijke instantie het Hof om een prejudiciële beslissing.

7. Prejudiciële vraag

- 51 Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt de volgende vraag voorgelegd:

„Moeten artikel 3, punt 7, de artikelen 36 tot en met 45 en artikel 59 van richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, aldus worden uitgelegd dat een entiteit die door een lidstaat is aangewezen als ‚bevoegde instantie’ voor de evaluatie en goedkeuring van projecten, moet worden geacht zelf imperiumbevoegdheid te hebben, zodat zij beslissingen kan nemen die derden binden?”